богомъ, н. старъ творитъ. надежа а сега нар. ~~[illegible]~~ придружено съ предлогъ съ, употрѣбява се отдѣлно съ богомъ и слѣно съ богомъ. остай съ богомъ, иди съ богомъ. Да ходе съ богомъ, у добръ часъ.

богородица, ж. св. майка богородица, която е родила Христа бога. — Майка на божия богородица. Праздникъ успение богородично, 15, авг. Малка богородица, рождество богородично, 8, сент. Въведена богородица, въведение богородично. Посм. 21 януарий. Въ въведение богородица се казва вр. вмѣсто отъ 15 авг. до 8 сент. Женска богородица, казвать на онзи жени, които обичат да се събират съ жени, да приказват съ тѣхъ, да гиѝ кръвта, сръвва, защищава и оправдава когато имат нужда. В. Женски Божиѝ.

богородиченъ, ~~ниѝ~~. Когато роди жена, щомъ окъпятъ и повитъ дѣцето, бабата четирите ѝ ъгла въ къщата по комшиятъ, та викат жените да идатъ на богородиченъ хлѣбъ т. е. да идатъ у родилката на посрѣща. Другадъ се казва. берятъ първа посрѣща.

богородиченъ, чна, чно, — чнѝ, (тъ) що е на богородица или за богородица. Богородична лъжица. Богородични пости, отъ 1-ѝ до 15-ѝ августъ.

богородичнъ, чна, чно, — чнѝ, в. богородиченъ. Богородичнъ акатистъ.

богородичле, (то) ~~ср.~~ раст. билка която цвѣтѝ богородичнѝ, прѣзъ августа, цвѣтчѣтѣ е червеникаво-синьо и дерятъ го го сушатъ го варятъ ~~на~~ го даватъ за цѣръ прочистване. Е горчиво.

богородичка, ж. умал. отъ богородица. Света Мария богородичка да помагат да закрилят.

богородичка (ка) ~~ж.~~ привилка. в. Совалка. +

богословие, (ие) ~~ср.~~ наука за бога и за вѣчния живот, що е открилъ богъ на човѣка.

богословски, ска, ско, — скѝ, (ски) що расте за богословие. Богословско училище, богословски книги.

богословъ, м. 1) който знае богословие 2) име калугерско. Отецъ богословъ.

богослужение (ние) ~~ср.~~ църковно служение, молене, служение на бога. Въ Македония, по българскѝ градове въ черквѝ на отца богослужение е славено на гръцкѝ езикъ.

богоугоденъ, дна, дно, — дни (ни) ~~[illegible]~~ угодно на бога, що е угоденъ богу. богоугоденъ животъ.

богоугодие, (ие) ~~ср.~~ угодяване на бога, живеене по божий законъ.

богоугодникъ, (къ) ~~м.~~ който угодява богу. ὁ θεάρεστος, θεοφιλής, θεοῦ θεός.

богоугодница, ж. която угодява богу. ἡ θεάρεστος, ἡ θεοφιλὴς γυνή, θεοῦ θεός.

богоугодно, нар. живеене по бога, както е богу угодно. θεαρέστως.

богоугодъ, дна, дно, — дни, (ни) ~~прил.~~ угодно на бога, угодно на божий законъ. За опрощаване, изпращане и благопожелание.

богорисунъ, неизвѣстно кога и какъ е станалъ. Нѣкой мислятъ, че е отъ богорисъ. Ж. р. 115.

богорисъ, първоначално е имало форма на имена на боярѝ у Византийцитѣ. Тъка се първоначално на боярѝ покръстени отъ 15 авг. до 8 сент. Дали ли боярѝ е на болѣ — да приемат за богородица, че е дадена на манастиро. В. 21 януарий. Богородица, първа богородица се нарѣкъ гофрогинѝ. Гинѝ отъ градачанскѝ. Бодъ него вмѣсто конъ, Атанасий и Стефанъ богородица князъ сарпскѝ.

богохвалене (ние) ~~ср.~~ хвалѣ на бога.

богохваленъ, лна, лно — лнѝ — (ни) който хвали богу, който е хваленъ предъ бога. αἰνετός, ἐπαινετός, ἐπαινετὸς τῷ θεῷ.

богохулъ, лна, лно, — лнѝ, (ни) който хули богу, който е хулѝ предъ бога. βλάσφημος, βλασφημία, βλασφημία τοῦ θεοῦ.